

je prý přesvědčen, že četař jeho rady medbal a útok na Lichtblaua druhý den spáchal, a aby zakryl stopu po sobě, zanechal v automobilu balíček papírů, které Rajnochovi odňal a použil sekýrky, kterou mu Rajnoch zapůjčil. Adresu onoho četaře ovšem nezná, ani nic bližšího o něm, a tak soud zařadil onoho četaře mezi ty „neznámé“, které soud velmi dobře zná, a přikročil k výsledku svědka Antonina Grosse, 28letého bankovního zřízence z Mor. Budějovic. Jel sice někdy začátkem června 1920 večerním vlakem ve své uniformě četaře do Brna, kam byl přemístěn, ale nepamatuje se, že by byl v kupé jel s nějakým mužem v uniformě šikovatele téhož vojenského útvaru, k němuž patřil sám, a byl by rozhodně si takového muže všimnul, kdyby byl vedle nebo blízko něho seděl, jak Rajnoch tvrdí. Rajnocha naopak nezná a nepamatuje se ani na něho, ani na jeho jméno. Je však možno, že Rajnoch znal jeho z doby několika dnů, kdy Rajnoch přespával v baráciích na Pohořelci, kde on sám, Gross, byl po celý rok a často tam míval služby.

Když byli znovu slyšeni majitelé autodrožek Lichtblau a Spina, kteří opětně potvrdili pod přísahou, že veškerý omyl v osobě pachatele je vyloučen, že jej určitě poznávají nejen dle obličeje, ale i dle jeho nářečí, bylo průvodní řízení skončeno. Případ byl jasný a tak obhájce obžalovaného, dr. Konrád, měl práci přetěžkou. Učinil však, co mohl, a pokusil se zejména na řadu okolností polehčujících, k nimž soud také náležitě přihlédl, odsoudiv po delší poradě obžalovaného Josefa Rajnocha, zbaviv jej ovšem veškeré vojenské hodnosti, do těžkého žaláře na šest roků s jedním postem a tvrdým lůžkem měsíčně a s temnou komůrkou o každém výročí činu...

Soudu předsedal podplukovník just. služby Vlad. Dokooupil, žalobu zastupoval podpluk. just. sl. Jarosl. Vošický, obžalovaného hájil ex offio advokát dr. Otto Konrád.

*

V posledním svém referátu v čísle 45. naznačili jsme, že vrch. polic. inspektor Bubník, vyslechnutý tehdy také jako svědek, měl Rajnocha také v podezření ze zločinu vraždy šoféra Nasslera, a vzal mu proto také totisky prstů. Ke konci roku 1921, tedy v době, kdy Rajnoch již byl po útoku z vojenského vězení na svobodě, spáchána byla totiž na silnici u Zbraslavi vražda šoféra Nasslera skoro za týchž okolností, jako útok na šoféra Lichtblaua. Pachatelé musili být tehdy alespoň dva. Zastřelili zezadu šoféra ranou z revolveru, odnesli jeho mrtvolu do lesíka, přikryli ji větvemi a s automobilem odjeli. Neželi však daleko. Za tmy narazili na patník, stroj se pochroumal a pachatelé pak zmizeli beze stopy. Dodnes nejsou vypátráni. Na krvi potřísněném automobilu nalezeny byly však stopy prstů některého z útočníků. Ty byly tehdy sejmuty, leč v albu otisků prstů všech známých zločinců nebyly nalezeny otisky shodné. Ale ani otisky prstů Rajnochových, při přelíčení 30. listopadu 1925 zhotovené, nebyly totožnými s prsty, jichž stopy byly na automobilu nalezeny. Není však vyloučeno, že

Rajnoch měl i v tomto zločinu prsty, neboť útočníci musili být tehdy nejméně dva, a dnes, když Rajnoch začal mluvit o společníctví s nějakým četařem, máme za to, že pátráním v tomto směru mohlo by snad vyniknouti do tragicky tajemného osudu Nasslerova trošku světla.

—ff—

Zajímavý nájemní spor.

(Krajský soud v Mor. Ostravě.)

Manželé Aufrichtovi vlastní na Masarykově náměstí v Mor. Ostravě dům; kromě toho mají obchod v předměstské obci Vítkovicích. V jejich domě na Masarykově náměstí jsou sice také obchodní místnosti s krámem, ty však řadu let má najaty firma Bratři Schönové.

Poněvadž pan Aufricht je starší pán, je muž čtyřnásobně denní dojízdky z Masarykova náměstí v Mor. Ostravě do jeho obchodu ve Vítkovicích nesloužily zdraví, rozhodl se, dáti firmě Bratři Schönové výpověď a do její obchodních místností přesídliti se svým závodem. Avšak s výpovědí to nešlo tak snadno. Bratři Schönové výpovědi nepřijali, odvolávajíce se na zákon o ochraně nájemníků, takže Aufricht byl nucen podati na ně výpovědní žalobu.

Při líčení u okresního soudu v Mor. Ostravě vykázal se Aufricht vysvědčením soudních znaleců lékařství, že jeho zdraví je otřeseno a že stále dojízdky do jeho vzdáleného obchodu ve Vítkovicích nepříznivě působí na jeho zdravotní stav, zejména na srdce. Přes to však soudce výpověď danou firmě Bratři Schönové nepotvrdil, a sice z toho důvodu, že nevzal za prokázano, že by majitel domu utrpěl větší škodu, když smlouva nájemní zůstane v platnosti, než nájemník, jak to předpokládá zákon o ochraně nájemníků ze dne 26. března 1925. Také vyslovil soud názor, že Aufricht, je-li churav, může vedením svého obchodu ve Vítkovicích pověřiti svoji manželku.

Z tohoto rozsudku odvolal se majitel domu Aufricht k vyšší instanci, a tak se věc zabýval znovu krajský soud v Mor. Ostravě, který po provedeném líčení odvolání vyhověl, náleze první instance zrušil, výpověď potvrdil a nařídil, aby firma Bratři Schönové místnosti v domě Aufrichtově najaté do 30. června 1926 vyklidila. Jako důvody tohoto rozhodnutí uvedl odvolací soud, že újma na zdraví je vážnější a větší než nějaká škoda materiální, že Aufricht není povinen obchod svůj svěřiti vedení své manželky nebo jiné osobě třetí, nýbrž že má právo sám svůj obchod provozovati a na něj dohlížeti. Kromě toho je firma Bratři Schönové hospodářsky daleko silnější, než majitel domu a obchodník Aufricht, a újma, která se jí snad stane, nebude jí tak tížiti, jako by tížilo Aufrichta, kdyby jeho žalobě a povolení výpovědi nebylo dáno místa.

—rk—

V bytové krizi.

Zemský trestní soud v Brně.)

Manželé K. v Jundrově, rodina dělnická, vlastní domek, v němž od prosince 1924 bydlila Marie Kozáková se svými dvěma dcerami.